

Uitspraak

Zaaknummer B613-2016

A te X, klaagster, thans verweerster,
 contra

B, te Y, beklagde, thans appellant.

Loop van het geding

- 1.1. De Raad van Tucht heeft 26 oktober 2017, met klachtnummer 613-2016, uitspraak gedaan op de bij klaagschrift van 6 oktober 2016 door verweerster ingediende klacht. De Raad van Tucht heeft de klachtonderdelen 3.1.1. en 3.1.2. gegrond en de klachtonderdelen 3.1.3. en 3.1.4. ongegrond verklaard, appellandt gewaarschuwd en veroordeeld in de kosten van de procedure vastgesteld op € 200, bepaald dat de door verweerster gestorte waarborgsom van € 200 door de Vereniging RB wordt gerestitueerd en de Vereniging RB geadviseerd de uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar te maken.
- 1.2. Appellant heeft bij brief van 20 december 2017 met zeven bijlagen beroep ingesteld.
- 1.3. Verweerster heeft ingediend een verweerschrift, gedagtekend 1 februari 2018, met negen bijlagen.
- 1.4. Appellant heeft per brief van 27 maart 2018 met twee bijlagen bij wijze van conclusie van repliek gereageerd op het verweerschrift van verweerster.
- 1.5. Verweerster heeft bij brief van 25 april 2018 een conclusie van dupliek ingediend met drie bijlagen.
- 1.6. Appellant heeft bij brief van 17 augustus 2018 de Raad van Beroep alsmede verweerster een overzicht van het procesdossier doen toekomen met bijvoeging van ontbrekende bijlagen.
- 1.7. De mondelinge behandeling van het beroep heeft plaats gehad te Culemborg op 18 september 2018, aanvang 13.30 uur.
- 1.8. Verschenen zijn appellandt en zijn gemachtigde, D, en E. Namens verweerster zijn verschenen de gemachtigden, U en mevrouw V.
- 1.9. Appellant heeft ter zitting overgelegd een actueel overzicht van het procesdossier. Partijen hebben na de door hen voorgedragen pleitnota's gereageerd op elkaars inbreng. Van het verhandelde ter zitting is een geluidsopname gemaakt.

Feiten

2. In aanmerking genomen dat partijen de door de Raad van Tucht vastgestelde feiten niet hebben bestreden, dan wel hun bestrijding tegenover de betwisting door de wederpartij, onvoldoende hebben onderbouwd, gaat de Raad van Beroep uit van de volgende feiten en omstandigheden.
  - 2.1. Appellant is als belastingadviseur werkzaam bij F te Y (F). Hij is als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs (Vereniging RB) ingeschreven met de titel RB.
  - 2.2. I (I) is een jarenlange relatie van F. Ook de echtgenote en de kinderen van I zijn al geruime tijd klant van F. Per 1 januari 2014 heeft I zijn voorheen in de vorm van een eenmanszaak gedreven onderneming door middel van overdracht van de activa ingebracht in verweerster, de besloten vennootschap A (A).
  - 2.3. A, opgericht op 13 januari 2014, exploiteert een onderneming in sapcentrifuges van een XX merk. De aandelen van A worden gehouden door drie aandeelhouders, waaronder K (v/h J) voor twintig percent. Enig aandeelhouder van K is I. Tot statutair directeur van A is K benoemd, terwijl de (directie)werkzaamheden feitelijk worden verricht door I.
  - 2.4. Naast I, die door middel van K directiewerkzaamheden verricht voor A, zijn de echtgenote van I, en zijn beide dochters, I en I. I als werknemers in dienst van A.
  - 2.5. Vanaf de oprichting is A cliënte van F.
  - 2.6. Eind 2014 is tussen de aandeelhouders van A verschil van inzicht ontstaan over de wijze van besturen van A. Dit heeft geresulteerd in het ontslag van I als directeur van A. Tot nieuwe directeur van A is benoemd de heer N (N).
  - 2.7. A heeft op 25 maart 2015 schriftelijk de relatie met appellandt opgezegd.

2.8. Tijdens de relatie van A met F heeft appellant diverse werkzaamheden voor A verricht. Op 16 november 2016 heeft appellant in een getuigenverhoor in het kader van een civiele procedure op diverse plaatsen verklaard:

- “De contactpersonen van F waren de O voor loonadministratie, de heer P voor financiële administratie en ik voor dagelijkse vragen.”
- “De heer I heeft mij geïnstrueerd over wat het salaris van I zou moeten zijn.”
- “De heer I informeerde ons over bonussen eind 2014. Ik heb er geen zicht op of daar bijzondere prestaties tegenover hadden gestaan.”
- “Ik heb niet geadviseerd over aanpassingen van arbeidsovereenkomsten van werknemers van A. Ik heb instructies gekregen van de heer I en R. In november 2014 zijn er aanpassingen gedaan aan de arbeidsovereenkomsten. De achtergrond is de instructie van de heer I, dan wel zijn advocaat.”
- “Ik heb de managementovereenkomst na oprichting van de BV (RvB: A) gemaakt, enkel de managementvergoeding is mij daarbij door de heer I aangereikt.”
- “Ik weet niet waarom het salaris van I in oktober 2014 is verhoogd.”
- “Salarisverhogingen werden door I aan mij of O gemeld.”
- “Ik weet niet precies wie in november 2014 bonussen hebben gekregen. Er is met de heer I over gesproken in de zin dat ze verstrekt zou worden en dat hebben wij verwerkt.”

2.9. Met betrekking tot de in zijn bezit zijnde (administratieve) bescheiden van verweerster verklaart appellant op 16 november 2016 tijdens het genoemde getuigenverhoor:

“Mijn antwoord is alleen de loonadministratie en e-mailcorrespondentie.”

2.10. N heeft namens verweerster de opdracht aan F per 25 maart 2015 schriftelijk beëindigd en appellant verzocht aan de overdracht van de werkzaamheden aan S (S) mee te werken en appellant toestemming gegeven alle cliëntinformatie aan S over te dragen. Appellant heeft in het kader van de overdracht enkele werkzaamheden verricht.

2.11. Op 5 augustus 2015 verzoekt S schriftelijk nadere informatie. Appellant antwoordt in een emailbericht van 20 augustus 2015:

“Iedere vorm van verantwoordelijkheid dan wel plicht om te antwoorden wijzen wij met klem af.”

2.12. Na een hernieuwd verzoek om informatie, antwoordt appellant in een emailbericht aan de gemachtigde van verweerster op 12 mei 2016:

“Pas na betaling van openstaande kosten zullen wij informatie afgeven, steeds tegen vergoeding van (nieuwe) werkzaamheden.”

2.13. Nadat op 8 juli 2016 tussen verweerster en F overeenstemming is bereikt over de betaling van de openstaande facturen, schrijft de gemachtigde van verweerster bij brief van 30 augustus 2016 aan appellant:

“Zoals u wellicht bekend is, is A (‘A’) bezig om haar administratie op orde te brengen. In dit kader is alle correspondentie zoals die tussen (vertegenwoordigers/werknemers van) A en F heeft plaatsgevonden van wezenlijk belang.

(...)

In het bijzonder wenst A alle (e-mail) correspondentie tussen F en I. L en M te ontvangen. (...) Daarnaast wenst A de volledige administratie van A te ontvangen.”

2.14. Bij brief van 9 september 2016 bericht appellant aan de gemachtigde van verweerster dat hij de behandeling van het verzoek van 30 augustus 2016 heeft overgedragen aan het hoofdkantoor van F. Bij emailbericht van 9 september 2016 wordt de gemachtigde van verweerster door W (W) namens F

geadviseerd zich voor vragen over de administratie en samenhangende aangelegenheden te wenden tot de huidige adviseur van verweerster. Verder merkt W op dat alle administratieve bescheiden en bijbehorende correspondentie bij verweerster zijn.

2.15. Bij emailberichten van 15 september 2016 en 21 september 2016 herhaalt de gemachtigde van verweerster zijn verzoek om overlegging van alle emailcorrespondentie tussen F en vertegenwoordigers/werknemers van verweerster, alsmede de volledige administratie van verweerster.

2.16. Appellant heeft naar aanleiding van het emailbericht van de gemachtigde van verweerster van 15 september 2016, contact opgenomen met I en hem geïnformeerd over het voorliggende verzoek. I heeft appellant in een emailbericht van 23 september 2016 een reactie gegeven:

“I express that you must respect my and K privacy in every way and I only approve and confirm that you can hand over the following

- Entry code of T Online

- Salary statements; accumulated figures regarding salaries and labor costs

I understood that all these information was handed over earlier (...) which implies that further actions from you in this matter are prohibited.”

2.17. In een getuigenverklaring van N van 16 november 2016 in een civiele procedure verklaart deze:

“Ik heb voor deze zitting aan B gevraagd naar de administratie van A. Ik heb die administratie gekregen van B.”

Geschil, standpunten en conclusies van partijen

3.1. Voor de Raad van Beroep is enkel in geschil het antwoord op de vraag of de Raad van Tucht juist en terecht heeft beslist op de door verweerster ingediende klachtonderdelen zoals in de uitspraak vermeld onder de punten 3.1.1. en 3.1.2.

3.2. Appellant stelt kort samengevat, dat geen aanleiding bestaat voor een tuchtrechtelijke maatregel, nu hij geen geschreven of ongeschreven gedragsregel heeft geschonden. De nieuwe adviseur van verweerster beschikte over alle relevante informatie en stukken voor een goede behartiging van de administratieve en fiscale belangen van verweerster. De door appellant aangeboden assistentie is verzand in een discussie over de voorwaarden. De sterke indruk bestaat dat gemachtigde van verweerster bezig is geweest met een “fishing expedition” naar informatie voor een lopende procedure tegen de voormalig bestuurder van verweerster. De Raad van Tucht heeft ten onrechte artikel 10, derde lid, van het Reglement Beroepsuitoefening (RBU) van toepassing geoordeeld, nu verweerster de relatie met appellant heeft opgezegd. Voorts zat appellant op een gegeven moment tussen twee vuren en heeft hij, na raadpleging van het Bureau Vaktechniek van de RB, zijn geheimhoudingsplicht het zwaarst laten wegen.

De klacht inzake overtreding van artikel 10, lid 5, RBU is ten onrechte gegrond verklaard, nu appellant met zijn email van 12 mei 2016 enkel heeft bedoeld geen uitvoering te geven aan het verzoek van I om bijstand aan hem bij de beantwoording van vragen van de nieuwe adviseur van verweerster als de kosten daarvan niet zouden worden betaald.

3.3. Uit hetgeen verweerster naar voren brengt, heeft de Raad van Beroep – sterk verkort weergegeven – in het licht van deze procedure enkel opgepakt dat de uitspraak van de Raad van Tucht appellant terecht oplegt dat hij het dossier overdraagt en gevraagde stukken zonder beperking ter beschikking stelt en dat appellant gehouden is de belangen van verweerster te respecteren en na beëindiging van de cliëntrelatie in alle redelijkheid maatregelen te nemen schade voor zijn cliënt te voorkomen.

Verweerster wenst zowel de feiten als de destijds bij de Raad van Tucht ingediende klacht uit te breiden en vraagt de Raad van Beroep een integrale kostenvergoeding voor juridische ondersteuning in de hele klachtprocedure, begroot op € 10.000.

3.4. Appellant concludeert tot ongegrondverklaring van de klacht en tot herziening van de uitspraak van de Raad van Tucht aan de hand van hetgeen door hem naar voren is gebracht.

3.5. Verweerster concludeert, zo interpreteert de Raad van Beroep haar inbreng, tot bevestiging van de uitspraak van de Raad van Tucht.

De Raad van Tucht

4. De Raad van Tucht heeft overwogen:

“3.1 Klaagster verwijt beklaagde:

3.1.1 handelen in strijd met de artikelen 10.3. en 11.2 Reglement Beroepsuitoefening (hierna: RBU) door de door klaagster verlangde stukken niet desgevraagd te verstrekken.

3.1.2 handelen in strijd met artikel 10.5 RBU door de medewerking tot het verstrekken van stukken afhankelijk te stellen van de betaling van rekeningen.

3.1.3 handelen in strijd met artikel 4. RBU doordat beklaagde de administratie van klaagster voor het getuigenverhoor op 16 november 2016, en dus ruim nadat I de functie van titulair directeur had beëindigd, desgevraagd aan I heeft verstrekt.

3.1.4 handelen in strijd met [de] artikel 1.1 RBU doordat beklaagde onzorgvuldig en onbehoorlijk heeft gehandeld jegens klaagster.

(...)

4.1 Bij de behandeling van de klachten stelt de Raad voorop dat de Raad ingevolge artikel 9, eerste lid Reglement op de Tuchtrechtspraak, uitsluitend oordeelt over gedragingen van beklaagde, als lid van de vereniging, zelf en over gedragingen van anderen, doch over deze laatste gedragingen slechts voor zover die gedragingen voor rekening van beklaagde dienen te komen.

De klacht onder 3.1.1

4.2 Artikel 10.[3] RBU (tekst vanaf 1 januari 2015) luidt:

“Een lid dat een opdracht beëindigt of kort geleden heeft beëindigd verstrekt op verzoek van de (voormalige) klant – welk verzoek al dan niet via de nieuwe adviseur kan worden geleid – inlichtingen, en zo nodig afschriften van stukken, niet zijnde interne dossiernotities. Daarbij houdt hij geen relevante inlichtingen of stukken achter, ook niet als daarom niet expliciet verzocht is. Voor het vervaardigen van afschriften kan hij, na daarover vooraf overleg te hebben gepleegd met de nieuwe adviseur, een redelijke vergoeding in rekening brengen. Relevante correspondentie die de overdragende adviseur na de overdracht heeft ontvangen van autoriteiten stuurt deze zo spoedig mogelijk door aan de nieuwe adviseur.

De toelichting vermeldt onder meer:

“Doorgaans zal het dossier geen originele stukken bevatten die eigendom zijn van de voormalige klant. Mocht dit wel het geval zijn dan dienen deze stukken aan de voormalige klant of desgevraagd zijn nieuwe belastingadviseur te worden afgestaan. Voor het overige geldt dat het dossier eigendom is van de adviseur. Een lid dient evenwel, indien de klant dit wenst, loyaal mee te werken aan de overdracht en alle relevante informatie te verstrekken die noodzakelijk is voor een goede behartiging van de belangen van de klant door de nieuwe adviseur. Zo nodig verstrekt het lid (nogmaals) afschriften van stukken indien deze bij de klant zijn zoekgeraakt en de nieuwe adviseur deze nodig heeft voor zijn werkzaamheden.”

4.3 Artikel 11.2 RBU (tekst vanaf 1 januari 2015) luidt:

“Een lid dat zijn opdracht neerlegt blijft desondanks, voor zover dat in redelijkheid van hem kan worden gevergd, verplicht tot het nemen van die maatregelen die nodig zijn om schade voor zijn klant te voorkomen.”

De toelichting daarop vermeldt onder meer:

“Indien bij het neerleggen van de opdracht sprake is van termijnen die dreigen te verstrijken, dient een lid de klant, voor zover dat nog niet eerder gebeurd is, hierover te informeren zodat de opvolgende adviseur of de klant gepaste actie kan ondernemen. In de tussentijd blijft het lid gehouden redelijke maatregelen te nemen om eventuele schade voor de klant te voorkomen. Bijvoorbeeld: wanneer een lid een opdracht wenst neer te leggen terwijl de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift of beroepschrift dreigt te verstrijken voordat de klant een nieuwe adviseur heeft gevonden, doet het lid er goed aan ter voorkoming van schade een pro

forma bezwaarschrift respectievelijk beroepschrift in te dienen. Indien vervolgens de termijn voor het geven van de motivering zou verstrijken, dient het lid voor de klant uitstel te vragen vanwege het feit dat het lid de opdracht heeft neergelegd.”

4.4 Klaagster stelt dat zij beklaagde herhaaldelijk heeft verzocht inzage te geven in de correspondentie tussen F en vertegenwoordigers en werknemers van klaagster uit de periode dat klaagster cliënt was van beklaagde en dat zij door de weigering van beklaagde schade dreigt te lijden. Klaagster stelt dat bij de huidige directie het vermoeden bestaat dat I als directeur van klaagster onterechte betalingen heeft verricht, althans dat er onduidelijke (loon)betalingen zijn verricht, met mogelijke fiscale gevolgen voor klaagster, die een nadere toelichting nodig hebben. Zij verwijst in dat verband naar het bepaalde in artikel 10, derde lid RBU en artikel 11, tweede lid RBU.

4.5 Beklaagde stelt daarentegen, dat klaagster een dergelijk beroep niet toekomt, nu beklaagde de cliëntrelatie niet heeft beëindigd, dat het verzoek niet kort na de beëindiging van de opdracht is gedaan, dat het verzoek onvoldoende was gespecificeerd, dat klaagster zelf beschikt over de gevraagde bescheiden, dat hij – beklaagde – zijn geheimhoudingsplicht ten opzichte van I – die immers nog steeds een klant van beklaagde is – zou schenden en dat artikel 11 niet ziet op de door klaagster gestelde schade.

4.6 Niet in geschil is dat klaagster cliënt was van beklaagde vanaf 13 januari 2014 tot 25 maart 2015. Evenmin is in geschil dat beklaagde advieswerkzaamheden heeft verricht voor en ten behoeve van klaagster.

4.7 Anders dan beklaagde stelt kan aan klaagster niet met vrucht worden tegengeworpen dat haar geen beroep toekomt op artikel 10, [derde] lid, RBU nu het initiatief tot de beëindiging van de opdracht niet van het lid van de vereniging – beklaagde – is uitgegaan. De betreffende bepaling dient naar het oordeel van de Raad aldus te worden gelezen, dat deze van toepassing is op iedere beëindiging van werkzaamheden van een lid van het RB, ongeacht van wie – cliënt of het lid – het initiatief daartoe is uitgegaan.

4.8 Op grond van de onder 2.10 tot en met 2.13 opgenomen feiten acht de Raad aannemelijk dat reeds spoedig na de beëindiging van de opdracht door klaagster om nadere informatie en bescheiden is gevraagd. Dat, naar aanleiding van mogelijke bevindingen van de nieuwe adviseur, na verloop van enige tijd daarbij wellicht nuanceringen of nadere specificaties in de vraagstelling zijn aangebracht, doet in dit verband aan de door artikel 10, [derde] lid, RBU vereiste korte tijdsverloop niet af. Bovendien leidt in dit verband een redelijke afweging van het belang dat klaagster mogelijk heeft bij de door haar opgevraagde gegevens en bescheiden, tegenover het belang dat [beklaagde] heeft bij het afsluiten van het dossier van een voormalig cliënt, de Raad tot het oordeel dat de sinds de beëindiging van de opdracht verstreken tijdsduur aan de honorering van het verzoek van klaagster niet in de weg dient te staan. Daarbij overweegt de Raad tevens dat, naar de Raad aannemelijk acht, beklaagde beschikt over ten minste een deel van de gevraagde bescheiden (2.9) en dat deze dus kennelijk zonder veel moeite door beklaagde aan klaagster ter beschikking zou kunnen worden gesteld.

4.9 Indien het door klaagster aan beklaagde gedane verzoek naar het oordeel van beklaagde te weinig specifiek was, had het in het kader van de naleving van de verplichtingen van artikel 10, [derde] lid RBU, op de weg van beklaagde gelegen, klaagster in de gelegenheid te stellen de door beklaagde gewenste duidelijkheid te verschaffen, zodat beklaagde alsnog aan het verzoek van klaagster zou kunnen voldoen. Dat – zoals beklaagde nog heeft gesteld – klaagster mogelijk zelf de beschikking had of had kunnen hebben, doet aan de verplichting tot informatieverschaffing door beklaagde niet af.

4.10 Over het beroep door beklaagde op zijn geheimhoudingsplicht jegens I, overweegt de Raad als volgt. Beklaagde heeft documenten opgesteld en onder zich die in opdracht van HE zijn vervaardigd en beschikt over emailcorrespondentie met vertegenwoordigers en werknemers van klaagster (2.8 en 2.9). Nu klaagster als opdrachtgever om het verstrekken van die gegevens en bescheiden heeft verzocht, kan beklaagde een dergelijk verzoek niet weigeren op de grond dat I – in zijn hoedanigheid van vertegenwoordiger van K of anderszins – aan [beklaagde] een geheimhoudingsplicht heeft opgelegd (2.16). De strekking van de geheimhoudingsplicht van artikel 4 RBU is de bescherming van de belangen van de cliënt, niet die personen die in dit verband als derden zijn aan te merken. De Raad wijst er daarbij op dat het uitgangspunt blijkens de toelichting op artikel 4 RBU is dat een lid slechts kan worden ontheven van zijn geheimhoudingsplicht door de klant (zie 4.16 hierna).

4.11 Klaagster heeft gemotiveerd gesteld dat en welk belang zij mogelijk kan hebben bij de door haar aan beklaagde gevraagde bescheiden en (afschriften van) correspondentie en dat zij bij ontbreken daarvan mogelijk (fiscale) schade kan leiden doordat zij mogelijk niet aan haar fiscale verplichtingen voldoet. Naar het

oordeel van de Raad valt het voorkomen van een dergelijke schade zondermeer onder het toepassingsbereik van artikel 11, tweede lid RBU.

4.12 Op grond van het bovenstaande acht de Raad het handelen van beklagde in strijd met de artikelen 10, [derde] lid en 11, tweede lid RBU. De klacht onder 3.1.1. is gegrond.

De klacht onder 3.1.2

4.13 Artikel 10.5 RBU (tekst vanaf 1 januari 2015) luidt:

“Het is een lid niet toegestaan zijn medewerking aan een behoorlijke overdracht van werkzaamheden afhankelijk te stellen van de betaling van nog openstaande rekeningen.”

De toelichting daarop vermeldt onder meer:

“De omstandigheid dat een lid in verband met de door hem ten behoeve van een ex-klant verrichte werkzaamheden meent nog vorderingen te hebben op deze ex-klant, kan geen reden zijn om geen inlichtingen of afschriften van stukken te verschaffen. Nakoming van die vorderingen dient via andere wegen (bijvoorbeeld door middel van een civiele procedure) te worden afgedwongen.”

4.14 Nadat S als nieuwe accountant van klaagster, beklagde heeft verzocht om een nadere toelichting in verband met een – volgens S - onvolledige administratie en onduidelijke loonbetalingen heeft beklagde het in de email van 16 mei 2016 (2.12) opgenomen antwoord verzonden.

4.15 In zijn verweer stelt beklagde dat de regie met betrekking tot het stellen van voorwaarden aan het verstrekken van informatie bij de vestigingsleider van F lag en niet bij beklagde. De Raad volgt dit verweer van beklagde niet. De Raad acht de door de nieuwe adviseur van klaagster gevraagde informatie mogelijk van belang voor een goede overdracht van de werkzaamheden. De daarop volgende reactie, het emailbericht van 16 mei 2016, is verzonden vanaf het emailadres van beklagde en onder het bericht is de naam van beklagde vermeld. Onder deze omstandigheden is beklagde verantwoordelijk voor de inhoud en strekking van het betreffende bericht. Uit de duidelijke bewoordingen van het bedoelde emailbericht volgt naar het oordeel van de Raad dat beklagde daarmee artikel 10, vijfde lid, RBU heeft geschonden. De klacht onder 3.1.2 is derhalve gegrond.

De klacht onder 3.1.3

4.16 Artikel 4 RBU (tekst vanaf 1 januari 2015) luidt:

“Lid 1

Een lid is verplicht tot geheimhouding van alles wat in de uitoefening van zijn beroep te zijner kennis komt. Dit geldt niet wanneer hij door de klant (deels) van deze verplichting is ontheven, op hem een wettelijke of op de wet gebaseerde verplichting rust tot openbaarmaking, dan wel openbaarmaking noodzakelijk is voor de verdediging van zijn eigen belangen.

Lid 2

De geheimhoudingsplicht duurt voort na beëindiging van de relatie met de klant.

De toelichting op lid 1 vermeldt onder meer:

“Een lid kan van zijn geheimhoudingsplicht in beginsel slechts worden ontheven door zijn klant. Onder omstandigheden kan een lid echter gehouden zijn - zonder dat hij door zijn klant is ontheven van zijn geheimhoudingsplicht en soms zelfs tegen de wil van deze klant in - aan derden informatie te ver- strekken die onder deze geheimhoudingsplicht valt.”

4.17 Klaagster verwijt beklagde dat hij aan I voorafgaand aan diens getuigenverhoor op 16 november 2016 – op een moment derhalve dat I geen directiefunctie meer vervulde bij klaagster – de administratie van A heeft verstrekt (2.17). Beklaagde heeft dit bevestigd, doch daarbij onweersproken gesteld dat hij daarbij aan I niet meer informatie heeft verstrekt dan I al eerder had verkregen op basis van diens toenmalige taken bij klaagster, en dat deze informatie bovendien door klager zelf aan beklagde was verstrekt als bijlage bij de oproepen voor de getuigenverhoren.

4.18 Het verstrekken van informatie over of met betrekking tot een cliënt, welke onder de geheimhoudingsplicht van een lid valt, aan personen die ten tijde van deze informatievertrekking niet geacht

kunnen worden die cliënt te vertegenwoordigen, levert in beginsel strijd op met artikel 4 RBU. Echter, nu klaagster de betreffende informatie zelf reeds in het kader van een civiele procedure bekend had gemaakt, en het bovendien – zoals beklagde onweersproken heeft gesteld – stukken betrof die reeds bij I bekend waren, acht de Raad de gedraging van beklagde niet klachtwaardig. De klacht onder 3.1.3 is ongegrond.

De klacht onder 3.1.4

4.20 Artikel 1.1 RBU (tekst vanaf 1 januari 2015) luidt:

“Een lid is gehouden zijn werkzaamheden op een eerlijke, zorgvuldige en behoorlijke wijze te verrichten, zich te houden aan wet- en regelgeving en zich verder te onthouden van al wat overigens in strijd is met de eer en waardigheid van het beroep.”

4.21 Klaagster heeft haar klacht dat beklagde heeft gehandeld in strijd met artikel 1, eerste lid RBU, alleen in algemene termen onderbouwd, namelijk dat [doordat] beklagde naar het oordeel van klaagster onzorgvuldig en onbehoorlijk jegens haar heeft gehandeld. De klacht mist daardoor een duidelijke omschrijving zoals vereist. Verder overweegt de Raad ten aanzien van deze klacht als volgt. Beklaagde heeft in zijn conclusie van dupliek onweersproken gesteld dat hij tot tweemaal toe telefonisch overleg heeft gehad met een medewerker van het bureau vaktechniek van zijn beroepsgroep, de vereniging RB, over hoe hij de beroepsregels omtrent informatieplicht diende te interpreteren. Ter zitting is daaraan toegevoegd dat beklagde zich daarvoor reeds had gewend tot de compliance officer van F met de vraag hoe hij in de gegeven omstandigheden diende om te gaan met het verzoek van klaagster. Onder deze omstandigheden kan niet worden geoordeeld dat beklagde lichtvaardig heeft gehandeld met betrekking tot de verzoek van klaagster, of dat hij door zijn weigering aan het verzoek van klaagster te voldoen – hoe zeer naar het oordeel van de Raad ook strijdig met andere onderdelen van het RBU – heeft gehandeld in strijd met de eer en waardigheid van het beroep. De klacht onder 3.1.4 is daarom ongegrond.

Slotsom met betrekking tot de klachten

4.22 Op grond van al het voorgaande zijn de klachtonderdelen 3.1.1 en 3.1.2 gegrond, en zijn de klachtonderdelen 3.1.3 en 3.1.4 ongegrond.

Op te leggen maatregel

4.23 Met betrekking tot de gegrond bevonden klacht dat beklagde niet heeft voldaan aan het verzoek van klaagster om in ieder geval de gevraagde loonadministratie en e-mailcorrespondentie aan haar te verstrekken, neemt de Raad de navolgende verzachtende omstandigheden in aanmerking. De Raad acht aannemelijk dat beklagde zich door het verzoek van klaagster gesteld zag voor een vraag waarbij, naast de mogelijke belangen van klaagster, ook mogelijke belangen van I – ten opzichte van wie beklagde als diens adviseur immers ook een zorgplicht heeft – een rol zouden kunnen spelen. Hij diende de daarbij betrokken belangen zorgvuldig af te wegen en heeft daartoe intern overleg gepleegd met de compliance officer van F en extern met een medewerker van het bureau Vaktechniek van de vereniging RB. Het verzoek van klaagster is dan ook niet rauwelijks geweigerd.

Met betrekking tot de onder 3.1.2 gegrond bevonden klacht acht de Raad geen bijzondere omstandigheden aanwezig, beklagde had zich zonder meer van deze gedraging dienen te onthouden.

4.24 Op grond van al het voorgaande is naar het oordeel van de Raad de maatregel van “waarschuwing” als bedoeld in artikel 23, eerste lid, letter a. van de Statuten van de Vereniging RB jo. artikel 14, lid 2 van het Reglement op de Tuchtrechtspraak een passend en geboden antwoord op de geconstateerde gedragingen van beklagde. De Raad adviseert het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs deze uitspraak in geanonimiseerde vorm te publiceren.

Ter voorlichting van klaagster merkt de Raad op dat het niet aan de Raad is om aan beklagde op te dragen mee te werken aan de overdracht van het dossier.

[5]. Kosten van de procedure

De kosten van deze procedure worden met toepassing van artikel 14, lid 4 van het Reglement vastgesteld op € 200,00. Deze kosten komen ten laste van beklagde. Door de Vereniging Register Belastingadviseurs dient aan klaagster het door haar voor het in behandeling nemen van deze klacht gestorte bedrag van de waarborgsom van € 200 te worden terugbetaald.

(...)"

Overwegingen

- 5.1. De Raad van Beroep oordeelt in het licht van de vaststaande feiten en omstandigheden dat de Raad van Tucht op goede gronden een juiste beslissing heeft gegeven met betrekking tot alle onderdelen van de klacht die door appelland in beroep zijn aangevochten. Het beroep van appelland faalt derhalve.
- 5.2. Bij dit oordeel heeft de Raad van Beroep in aanmerking genomen, dat hetgeen appelland tegenover de betwisting van verweerster in beroep naar voren heeft gebracht niet een ander oordeel rechtvaardigt.
- 5.3. In dat verband merkt de Raad van Beroep in het bijzonder op, dat het verweer van appelland niet slaagt dat, gelet op de letterlijke tekst van artikel 10, lid 3, van de RBU, nu niet appelland maar verweerster de relatie heeft beëindigd, het in dat artikel bepaalde toepassing mist. Een redelijke uitleg van die bepaling brengt immers mee, in aanmerking nemend doel en strekking welke ook tot uitdrukking worden gebracht in de toelichting op die bepaling, dat een lid in alle gevallen van beëindiging van de relatie met de cliënt loyaal dient mee te werken aan de overdracht en alle relevante informatie dient te verstrekken, die zoals in het onderhavige geval noodzakelijk is voor een goede behartiging van de belangen van de cliënt door de nieuwe adviseur. Van de kant van verweerster is ook niet in een te laat stadium een verzoek gedaan. Bedacht dient namelijk te worden, dat verweerster of de nieuwe adviseur een redelijke termijn moet worden gegund de zaken met betrekking tot de overname van werkzaamheden voor een cliënt op een rijtje te zetten. Van een verzoek in een onredelijk laat stadium is geen sprake, mede gelet op de aanleiding van en de omstandigheden waaronder de beëindiging van de relatie met F plaatsvond. Voorts sluiten doel en strekking van het bepaalde in artikel 11, lid 2, RBU aan bij even genoemde verplichting, nu een lid gehouden is alle redelijke maatregelen te nemen om schade voor de cliënt te voorkomen.
- 5.4. De Raad van Beroep volgt appelland evenmin in de lezing van de email van 12 mei 2016. De boodschap in die email is niet voor tweërlei uitleg vatbaar.
- 5.5. Bovendien volgt de Raad van Beroep de lezing van verweerster dat zij uit de e-mail van 12 mei 2016 heeft kunnen begrijpen dat bij appelland stukken (bijvoorbeeld e-mails) aanwezig zijn waaruit voor haar relevante informatie zou kunnen blijken.
- 5.6. De Raad van Beroep komt, het vorenstaande in aanmerking nemende, tot de slotsom dat het beroep van appelland ongegrond is en dat moet worden beslist als volgt.
- 5.7. In verband met het door verweerster in de stukken voor de Raad van Beroep neergelegde betoog en de ter zitting verstrekte toelichting en aanvulling overweegt de Raad van Beroep dat verweerster tegen de uitspraak van de Raad van Tucht geen beroep heeft ingesteld. Dit gegeven maakt het als in strijd met een goede procesorde voor verweerster niet mogelijk pas bij wijze van verweer op het door appelland ingediende beroep op basis van nieuwe feiten te komen met een verruiming van de bij de Raad van Tucht ingediende klachtonderdelen of met een of meer nieuwe klachten. De Raad van Beroep verworpt in dit verband de suggestie van verweerster deze alsdan nieuwe klachten door te zenden naar de Raad van Tucht ter behandeling. Indien verweerster de opvatting is toegedaan dat een of meer nieuwe klachten moeten worden ingebracht tegen appelland dient verweerster de daarvoor geëigende procedurele weg te volgen.
- 5.8. Tot slot merkt de Raad van Beroep op dat de door verweerster in haar stukken verzochte proceskostenvergoeding niet voor inwilliging vatbaar is.

Beslissing

De Raad van Beroep bevestigt de uitspraak van de Raad van Tucht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. dr. J.T. Sanders, voorzitter, A.J. Nieuwenhout MB RB en R.A.J. van Brugge AA RB, leden, te Culemborg op 22 oktober 2018, en is ondertekend door de voorzitter en de secretaris.

Deze uitspraak wordt gezonden aan partijen. Een kopie wordt gezonden aan de Raad van Tucht alsmede aan het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg.

Tegen geanonimiseerde publicatie van deze uitspraak door het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg heeft de Raad van Beroep geen bezwaar.